

forekommer mig at være i høj Grad uheldigt og ligesaa uheldigt som den Tanke, der udgjorde Kjernen for Forsvaret fra den ærede Rigsdagsmands Side. Han mente, at ligesom det var i høj Grad urigtigt at lade Spørgsmaalet om Vaccination komme frem gennem Attester ved Konfirmationen, ligesaa upassende, ligesaa forkasteligt var det at lade det komme frem i Skolen. Det vilde undre mig, om dette var en Uttring, der kunde finde Gjenklang her. Vil man henregne, hvad der staar i Forbindelse med Skolen, til, hvad der staar i Forbindelse med Kirken, ville vi vælge dette til Udgangspunkt for vore Forhandlinger, saa tror jeg, at disse ville skride ind paa en Bane, der vilde være særdeles vilkledende, ligesom den ogsaa kun vilde staa i ringe Samklang med den hele Opfattelse af, hvad der i Skoleforholdene hidtil har gjort sig gjældende og forhaabentlig ogsaa i Fremtiden vil gjøre sig gjældende. Skolen er noget ganske Andet end Kirken. Der er ikke noget Upassende eller Unaturligt i at paalægge Skolebestyrere — det være sig private eller offentlige — at lade sig forevise Attest for, at de Børn, som søge Skolen, ere indpodede. Det blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 4de Valgkreds, at man dog umuligt kunde ville gjøre Skolebestyrere til Spioner, og til denne Uttring gav en enkelt Stemme sit Bifald, men hvorledes vil man kunne kalde dette Spioneri? Er det Spioneri, at lade Skolebestyrelsen paafe, at alle de skolepligtige Børn virkelig søge Skolen, og at der skal meddeles Dplysninger om dem? Skal Alt, hvad Lovgivningen paalægger underordnede Bestillingsmænd eller Funktionærer at foretage, fordi det kan genere, kunne føres ind under Tanken om eller Benævnelsen af Spioneri? Jeg behøver ikke at drøle længere ved dette Punkt; jeg kan ikke forstaa, hvorledes der skulde kunne være noget Upassende i at paalægge Skolebestyrere at lade sig af Børnene forevise Attest for, at de ere blevne vaccinerede. Man siger dernæst, at dette vilde være i høj Grad skadeligt for Skolebestyrerne, men hvad Skadeligt skulde der kunne være deri? Det er naturligt, at en Skolebestyrer frygter for, at en Fader skal føle sig generet

ved, at han, Skolebestyreren, fordrer sig forelagt Attest, naar Faderen vil sætte sit Barn i Skole, og at han da vil sige, at det synes han ikke om, men dette skal Lovgivningen ikke bryde sig om; den skal give de Forskrifter ogsaa med Hensyn til Skolebestyrerne, som ere fuldkommen forenelige med alle Hensyn, og den skal ikke bryde sig om, at en Skolebestyrer kan sige, at det er Noget, som vil være ham meget ubehageligt. Lad os ikke forlade den naturlige og hensigtsmæssige Vej, igennem Skolen at søge at fremtvinge en Garanti for, at de Attester for Indpodning komme tilstede, som ere fornødne; lad os ikke gaae over til at anvise Politiet denne Virksomhed. Man kan sige, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 4de Valgkreds mente, at det er Noget, der egentlig vedkommer Sundhedspolitiet. Dette er fuldstændig vist; men det er let at paavise, at der er mange Forhold, som vedkomme Sundhedspolitiet, og med Hensyn til hvilke man dog for at skaffe Dplysninger tilveie til Sundhedspolitiet maa gaa ad anden Vej. Man maa ikke forveksle — men det gjorde den ærede Rigsdagsmand — Kontrolten gennem Attester med Omsorgen for, at de givne Bestemmelser gennemføres. Det er ikke blevet nægtet i forrige Samling, og vil heller ikke blive nægtet ved Regjeringsforslagets Vedtagelse, at det er Politiet, som skal iværksætte, hvad der staar i Forbindelse med det; men hvad der sker igennem Lovforslaget, er, at der gives Politiet de Data ihænde igennem Attester, igennem Indberetninger, som ere fornødne, for at det kan varetage, hvad der paahviler det som Sundhedspoliti. Derfor tror jeg, at der ligger en Forverling til Grund for det Forsvar for dette Undringsforslag, der blev ført af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 4de Valgkreds. Det maa heller ikke tabes af Sigte, at det kun er ringe Uleilighed for Skolebestyreren at paafe, at disse Attester fremkomme. Det er kun en ringe Uleilighed for Skolekommissionen at modtage Indberetning om, at der ikke er forelagt Attest, og det er kun en ringe Uleilighed for den at gjøre den fornødne Meddelelse derom til Politimesteren; men, mine Herrer, hvad Besvær og Uleilighed vilde det ikke blive for